

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 45/23

Luxemburg, 9 martie 2023

Concluziile avocatului general în cauza C-680/21 | Royal Antwerp Football Club

Fotbal: potrivit avocatului general Szpunar normele UEFA privind jucătorii formați pe plan local sunt în parte incompatibile cu dreptul Uniunii

Sisteme în care jucătorii formați pe plan local îi includ nu numai pe aceia formați de clubul în cauză, ci și pe aceia ai altor cluburi din aceeași ligă națională nu sunt compatibile cu normele privind libera circulație

Începând din sezonul 2008/2009, Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal (UEFA) a impus cluburilor de fotbal să include un număr de 8 așa-ziși jucători formați pe plan local pe lista de joc care cuprinde maximum 25 de jucători. Jucătorii formați pe plan local sunt definiți ca jucători care, indiferent de cetățenia lor, au fost formați de clubul lor sau de un alt club din aceeași ligă națională timp de cel puțin trei ani, între vârstele de 15 și 21 de ani. Dintre acești 8 jucători, cel puțin 4 trebuie să fi fost formați de clubul în cauză.

În temeiul acestor norme, *Union royale belge des sociétés de football association* (URBSFA) a adoptat dispoziții în esență similare pentru cluburile de fotbal care participă în diviziile profesionale de fotbal. Contrar normelor UEFA normele belgiene nu impun însă ca 4 din cei 8 jucători formați pe plan local să fi fost formați de clubul în cauză.

În fața Tribunalului de Primă Instanță francofon din Bruxelles (Belgia), UL (un jucător de fotbal profesionist) și Royal Antwerp (un club de fotbal profesionist) susțin în esență că normele UEFA și URBSFA privind jucătorii formați pe plan local încalcă libertatea de circulație a lucrătorilor în Uniune. În opinia lor, aceste norme restrâng posibilitatea unui club de fotbal profesionist de a recruta jucători care nu îndeplinesc cerința privind originea locală sau națională și de a-l alinia pe teren într-un meci. Aceleași norme restrâng de asemenea posibilitatea unui jucător de a fi recrutat și aliniat pe teren de un club în privința căruia nu se poate prevala de o asemenea origine. Instanța belgiană a adresat întrebări Curții de Justiție cu privire la acest aspect.

În concluziile prezentate astăzi, avocatul general Szpunar amintește mai întâi de toate că activitățile sportive care constituie o componentă a vieții economice intră sub incidența libertăților fundamentale conferite de tratat.

El susține că **normele privind jucătorii formați pe plan local sunt susceptibile să creeze o discriminare indirectă la adresa resortisanților altor state membre**. Astfel, fapt este că, cu cât un jucător este mai tânăr, cu atât este mai probabil ca acest jucător să aibă reședința în locul său de origine. Prin urmare, în mod necesar, jucătorii din alte state membre sunt cei care vor fi afectați în mod negativ de dispozițiile atacate. Deși sunt neutre din punctul de vedere al formulării, dispozițiile atacate conferă jucătorilor locali un avantaj față de jucătorii din alte state membre.

O asemenea discriminare indirectă poate fi însă justificată: avocatul general acceptă argumentul că dispozițiile atacate sunt, prin definiție, adecvate pentru atingerea obiectivului de formare și de recrutare a tinerilor jucători. Cu privire la sportul profesionist, avocatul general amintește că Curtea a constatat deja începând cu hotărârea de principiu Bosman că, având în vedere importanța socială considerabilă pe care activitățile sportive și în special fotbalul o au în cadrul Uniunii Europene, este necesar să se admită ca fiind legitim obiectivul care constă în

încurajarea recrutării și a formării tinerilor jucători.

Cu toate acestea, **avocatul general are anumite îndoieli referitoare la coerența generală a dispozițiilor atacate în ceea ce privește definiția unui jucător format pe plan local**. Dacă, astfel cum este cazul atât al normelor UEFA, cât și al normelor URBSFA, un jucător format pe plan local nu este doar un jucător format de club însuși, ci și un jucător format de un alt club din liga națională, se întreabă dacă dispozițiile atacate sunt în realitate de natură să contribuie la realizarea obiectivului cluburilor de formare a tinerilor jucători.

Aceste îndoieli se amplifică în mod evident dacă liga națională în cauză este una majoră. Dacă un club dintr-o ligă națională majoră poate „cumpăra” până la jumătate din jucătorii formați pe plan local, obiectivul de a încuraja acest club să formeze tineri jucători ar fi compromis.

Prin urmare, deși avocatul general consideră că cerința de a include pe o listă relevantă un număr predefinit de jucători formați pe plan local este justificată, el nu vede care este raționamentul – din perspectiva formării – care stă la baza extinderii definiției unui jucător format pe plan local la jucătorii din afara unui anumit club, dar din interiorul ligii naționale vizate.

Aceleași considerații se aplică și obiectivului de îmbunătățire a echilibrului competitiv al echipelor. În cazul în care toate cluburile ar fi obligate, prin intermediul măsurilor în discuție, să formeze jucători, atunci există probabilitatea ca echilibrul competitiv general al echipelor să fie îmbunătățit. Din nou, acest obiectiv este compromis în măsura în care cluburile pot recurge la jucători formați pe plan local de la alte cluburi din aceeași ligă.

Așadar, avocatul general concluzionează că **dispozițiile atacate nu sunt coerente și, prin urmare, nu sunt adecvate pentru atingerea obiectivului de formare a tinerilor jucători: jucătorii formați pe plan local nu ar trebui să includă jucători care provin de la alte cluburi decât clubul în discuție**.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

